

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 65/2013
26.06.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Предрага Глигоријевића, Љубице Кнежевић-Томашев, Веска Крстајића и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног М.М., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 237/13 од 24.05.2013. године, подигнутом против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 25 К. 589/11 од 28.05.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4168/12 од 17.09.2012. године, у седници већа одржаној дана 26.06.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖАВА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз 237/13 од 24.05.2013. године, као основан и УТВРЂУЈЕ да је правноснажним пресудама Основног суда у Краљеву 25 К. 589/11 од 28.05.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4168/12 од 17.09.2012. године у ослобађајућем делу, повређен Кривични закон – члан 369. тачка 1. Законика о кривичном поступку, у вези члана 194. став 1. у вези члана 112. став 28. Кривичног законика, у корист окривљеног М.М.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Краљеву 25 К. 589/11 од 28.05.2012. године окривљени М.М. оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, учињено према сину С.М., за које му је изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се казна неће извршити уколико окривљени у року од две године, од дана правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом на основу одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП-а окривљени М.М. ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ, према бившој супрузи Г.М.

Одлучујући о жалби Основног јавног тужиоца у Краљеву, Апелациони суд у Крагујевцу је пресудом Кж1 4168/12 од 17.09.2012. године, одбио као неосновану жалбу Основног јавног тужиоца у Краљеву, а пресуду Основног суда у Краљеву 25 К. бр. 589/11 од 28.05.2012. године потврдио.

Против правноснажних пресуда Основног суда у Краљеву 25 К. 589/11 од 28.05.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4168/12 од 17.09.2012. године у ослобађајућем делу, Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости Ктз. 237/13 од 24.05.2013. године, због повреде Кривичног закона из члана 369. тачка 1. ЗКП-а, у вези члана 194. став 1. у вези члана 112. став 28. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд захтев уважи и утврди да је наведеним правноснажним пресудама повређен закон у корист окривљеног М.М.

Врховни касациони суд је, пошто је поступљено у смислу члана 422. став 2. и 3. ЗКП-а, одржао седницу већа, у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца и окривљеног М.М., на којој је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости

подигнут, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је и првостепеном и другостепеном пресудом у ослобађајућем делу повређен Кривични закон – одредба члана 369. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 194. став 1. у вези члана 112. став 28. Кривичног Законика.

Пресудом Основног суда у Краљеву 25 К. 589/11 од 28.05.2012. године која је потврђена пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4168/12 од 17.09.2012. године, окривљени М.М. ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног Законика, према бившој супрузи Г.М., налазећи да дело које се окривљеном ставља на терет поднетим оптужним предлогом Основног јавног тужиоца у Краљеву, није кривично дело – члан 355. тачка 1. ЗКП-а.

Дајући разлоге за своје правно становиште Основни суд у Краљеву наводи да окривљени М.М. и оштећена Г.М., као бивши супружници, не живе у заједничком домаћинству, те да се због тога не сматрају члановима породице у смислу законске дефиниције чланова породице наведене у члану 112. став 28. КЗ, јер заједничко домаћинство не подразумева не само живот на одређеном физичком простору у смислу заједничког дворишта и стамбеног објекта већ и одређену заједницу у виду заједничког обезбеђивања средстава за живот и заједницу живота уопште. Ово поготову, како првостепени суд закључује, што су окривљени и оштећена извршили физичку деобу стамбеног објекта и парцеле које су стекли у току трајања брачне заједнице, што значи да живе одвојено (окривљени са другом супругом), обрађују земљу одвојено, те и поред неспорно утврђене чињенице да је окривљени истом приликом када и сину и бившој супрузи упућивао претње да ће напасти на живот и тело, закључује да у радњама окривљеног М.М. не стоје законска обележја кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 1. Кривичног законика.

По налажењу Врховног касационог суда, првостепени и другостепени суд заузели су погрешан став да се бивша супруга окривљеног не може сматрати чланом породице у смислу одредбе члана 194. КЗ.

Заштитни објекат код кривичног дела насиље у породици из члана 194. КЗ је члан породице, а одредбом члана 112. став 28. КЗ, прописано је која се лица сматрају чланом породице.

Тако је, одредбом члана 112. став 28. КЗ између осталог прописано да се чланом породице сматрају и бивши супружници и њихова деца и родитељи бивших супружника, ако живе у заједничком домаћинству, као и лица која имају заједничко дете или је дете на путу да буде рођено, иако никада нису живела у истом породичном домаћинству.

Према томе, одређујућа чињеница да бивши супружници који не живе у заједничком домаћинству, имају статус члана породице у смислу ове законске одредбе, је чињеница да имају заједничко дете. У конкретном случају је неспорна чињеница да окривљени М.М. и оштећена М.Г. имају заједничког сина – оштећеног М.С., због чега се не само син, већ и бивша супруга – оштећена М.Г. има сматрати чланом породице који потпада под кривичноправну заштиту у смислу одредби члана 194. КЗ у вези члана 112. став 28. КЗ.

Чланом 194. став 1. КЗ предвиђено је да ће се казном затвора од три месеца до три године казнити онај ко применом насиља, претњом да ће напасти на живот или тело или безобзирним понашањем угрожава спокојство, телесни интегритет или душевно стање члана своје породице, па је Врховни касациони суд закључио да је првостепени суд доносећи ослобађајућу пресуду на основу одредбе члана 355. тачка 1. ЗКП-а у односу на оштећену Г.М. као и другостепени суд потврђујући побијану пресуду повредио Кривични закон и то одредбу члана 369. тачка 1. ЗКП-а у вези члана 194. став 1. у вези члана 112. став 28. КЗ, у корист окривљеног М.М.

Из наведених разлога је Врховни касациони суд, уважавајући захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца као основан, утврдио да је правноснажним пресудама Основног суда у Краљеву 25 К 589/11

од 28.05.2012. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 4168/12 од 17.09.2012. године повређен закон у корист окривљеног М.М., не дирајући у правноснажност пресуда против којих је захтев за заштиту законитости подигнут.

Из изнетих разлога, а на основу члана 425. став 2. ЗКП-а, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,

Зорица Стојковић, с.р.

Председник већа-судија,

Невенка Важић, с.р.